

Sygn. akt **IC 382/17**

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w Wydziale I Cywilnym,

w następującym składzie:

Przewodniczący:	SSR Jolanta Szczęsna
Protokolant:	stażysta Paulina Bernacka

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2018 roku w Tomaszowie Mazowieckim

na rozprawie

sprawy z powództwa F. P.

przeciwko A. P., G. P., M. P., J. S., M. S., małoletniej O. S., reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego J. S.

o zapłatę

postanawia

1. umorzyć postępowanie w odniesieniu do pozwanych J. S., M. S. i małoletniej O. S.;
2. zasądzić od powoda F. P. na rzecz pozwanych J. S., M. S. i małoletniej O. S. kwotę 4.800 zł (cztery tysiące osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Powód F. wniósł w dniu 14 września 2016 roku powództwo przeciwko A. P., G. P., M. P., J. S., M. S. i małoletniej O. S. o zapłatę 16800 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu do Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim. Na uzasadnienie pozwu powód podał, iż pozwani zamieszkiwali na nieruchomości, będącej jego własnością bez tytułu prawnego.

/vide: pozew k. 2 - 5 /.

Pismem procesowym z dnia 11 grudnia 2017 roku powód cofnął powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia od pozwanych J. S., M. S. i O. S., wnosząc o nieobciążanie go kosztami postępowania na zasadzie art. 102 k.p.c. / vide: pismo procesowe k. 205 – 209 akt/.

Podał powód, że jest osobą schorowana i wymagającą leczenia, powództwo co do zasady jest słuszne, natomiast na wstępnym etapie postępowania precyzyjne określenie pozwanych było utrudnione, tym bardziej, że bywali oni na przedmiotowej posesji.

Pozwani, działający przez pełnomocnika wnieśli o zasądzenie kosztów postępowania od powoda.

/patrz: pismo procesowe z dnia 22 grudnia 2017 roku k. 211 – 212 i protokół rozprawy z dnia 12 lutego 2018 roku, czas 00:07:00k. 227 verte/.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem pozwu połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Natomiast stosownie do treści art. 203 § 2 k.p.c. pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego.

W niniejszej sprawie powód cofnął powództwo po przeprowadzeniu pierwszej rozprawy. Sąd uznał, iż cofnięcie pozwu nie było sprzeczne z prawem, z zasadami współżycia społecznego, ani nie zmierzało do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.).

Stosownie zaś do treści art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Mając powyższe na uwadze, należało umorzyć postępowanie.

Zgodnie z cytowanym przepisem art. 203 § 3 k.p.c. w razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący /.../ o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów, co pozwani uczynili pismem z dnia 22 grudnia 2017 roku, przy czym pisma procesowe zostały doręczone bezpośrednio między pełnomocnikami, stosownie do przepisu art. 132 k.p.c. Przyznanie powodowi kosztów postępowania było zatem zgodne z cytowanym przepisem. Zastosowanie zasady słuszności z art. 102 k.p.c. następuje jedynie w sytuacjach „szczególnie uzasadnionych”, np. wówczas gdy w momencie wnoszenia pozwu nie da się precyzyjnie określić wielkości żądania. W niniejszej sprawie w ocenie Sądu nie zachodziły takie okoliczności, gdyż sam fakt bywania na terenie danej nieruchomości nie oznacza zamieszkiwania, powód winien przeprowadzić przed wniesieniem pozwu stosowne rozeznania, zaś w razie gdyby w toku sporu okazało się, że inne jeszcze osoby zamieszkiwały w spornej nieruchomości mógł pozwać je w późniejszym czasie, nie zaś „na wszelki wypadek”. Również takie okoliczności, jak choroba powoda nie stanowiły powodu do odstępstwa od ogólnej zasady ponoszenia kosztów postępowania przez osobę przegrywającą. Dlatego też Sąd postąpił zgodnie z zasadą, wyrażoną w art. 203 § 3 k.p.c. i na zgłoszony w terminie wniosek pozwanych przyznał im zwrot kosztów postępowania w postaci wynagrodzenia pełnomocnika procesowego, zgodnie z przepisami obowiązującego w momencie wniesienia powództwa Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSR Jolanta Szczęsna